

The Meaning and Significance of Sinai

Exodus 19

(15) On the third day, as morning dawned, there was thunder, and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the horn; and all the people who were in the camp trembled. (16) Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain. (17) Now Mount Sinai was all in smoke, for God had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently. (18) The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder.

Exodus 20

(15) And all the people saw the voices and the torches, the sound of the shofar, and the smoking mountain, and the people saw and trembled; so they stood from afar. (16) They said to Moses, "You speak with us, and we will hear, but let God not speak with us lest we die." (17) But Moses said to the people, "Fear not, for God has come in order to exalt you, and in order that His awe shall be upon your faces, so that you shall not sin." (18) The people remained far off, but Moses drew near to the opaque darkness, where God was. (19) The Lord said to Moses, "So shall you say to the children of Israel, You have seen that from the heavens I have spoken with you.

Babylonian Talmud Shabbat 88b

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: From each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the souls of the Jewish people left their bodies, as it is stated: "My soul departed when he spoke" (Song of Songs 5:6). And since their souls left their bodies from the first utterance, how did they receive the second utterance? Rather, God rained the dew upon them that, in the future, will revive the dead, and He revived them, as it is stated: "You, God, poured down a bountiful rain; when Your inheritance was weary You sustained it" (Psalms 68:10). And Rabbi Yehoshua ben Levi said: With each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the Jewish people retreated in fear twelve mil, and the ministering angels walked them back.

שמות יט

טז. ויהי ביום השלישי בקול הברק והיה קולת וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר תזק מאד ויתרד כל העם אשר במחנה: יז. ויצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתנצבו בתחתית ההר: יח. והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויתרד כל ההר מאד: יט. ויהי קול השפר הולך ותזק מאד משה ידבר והא-להים יענהו בקול:

שמות כ

טו. וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויצמדו מרחק: טז. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל תדבר עמנו אלהים פן נמות: יז. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבתי תחטאו: יח. ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר ישם האלהים: יט. ויאמר ה' אל משה פה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם:

תלמוד בבלי שבת פח:

ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתו של ישראל, שנאמר: "נפשי יצאה בדברו". ומאחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתו, דיבור שני היאך קיבלו? — הוריד טל שעתידי להחיות בו מתים וקהלה אותם, שנאמר: "גשם נדבות תניח אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה". ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא חזרו ישראל לאחוריהן שנים עשר מיל והיו מלאכי השרת מדדו אותן.

Nehemia 9

(9) You took note of our fathers' affliction in Egypt, and heard their cry at the Sea of Reeds. (10) You performed signs and wonders against Pharaoh, all his servants, and all the people of his land, for You knew that they acted presumptuously toward them. You made a name for Yourself that endures to this day. (11) You split the sea before them; they passed through the sea on dry land, but You threw their pursuers into the depths, like a stone into the raging waters. (12) "You led them by day with a pillar of cloud, and by night with a pillar of fire, to give them light in the way they were to go. (13) You came down on Mount Sinai and spoke to them from heaven; You gave them right rules and true teachings, good laws and commandments.

Malachi 3:22

(22) Be mindful of the Teaching of My servant Moses, whom I charged at Horeb with laws and rules for all Israel.

Judges 5:4-5

(4) O LORD, when You came forth from Seir, Advanced from the country of Edom, The earth trembled; The heavens dripped, Yea, the clouds dripped water, (5) The mountains quaked— Before the LORD, Him of Sinai, Before the LORD, God of Israel.

Habakuk 3:2-4

(2) O LORD! I have learned of Your renown; I am awed, O LORD, by Your deeds. Renew them in these years, Oh, make them known in these years!

Though angry, may You remember compassion. (3) God is coming from Teman, The Holy One from Mount Paran. *Selah*. His majesty covers the skies, His splendor fills the earth: (4) It is a brilliant light Which gives off rays on every side— And therein His glory is enveloped.

Psalms 68:8-17

(8) O God, when You went at the head of Your army, when You marched through the desert, *selah* (9) The earth quaked, even the heavens dripped; this is Sinai, because of God, the God of Israel.

Deuteronomy 26:5-9

(5) You shall then recite as follows before your God: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation. (6) The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. (7) We cried to the Lord, the God of our ancestors, and He heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. (8) God freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents, (9) bringing us to this place and giving us this land, a land flowing with milk and honey.

נחמיה ט

(ט) ותרא את־עני אבותינו במצרים ואת־זעקתם שמעת עלי־ם־סוף: (י) ותתן אלהת ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו ובכל־עם ארצו כי ידעת כי הגידו עליהם ותעש־לך שם כהיום הזה: (יא) ותגם בקעת לפניך ובערבו בתוך־הים ביבשה ואת־רדפי־הם השלכת במצולת כמו־אבן במים עזים: (יב) ובעמוד ענן הנהיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את־הדרך אשר ילכו־בה: (יג) ועל הר־סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישירים ותורת אמת חקים ומצות טובים:

מלאכי ג:כב

(כב) זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותם בהרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים:

שופטים ה:ד-ה

(ד) ה' בצאתה משעיר בצעדה משנה אדום ארץ רעשה גם־שמים נטפו גם־עבים נטפו מים: (ה) הרים נזלו מפני ה' זה סיני מפני ה' אלקי ישראל:

חבקוק ג:ב-ד

(ב) ה' שמעתי שמעך־גִּיאִתִּי ה' פעלה בקרב שנים תייהו בקרב שנים תודיע ברגו רתם תזכור: (ג) אלוך מתימן יבוא וקדוש מהר־פארו סלה פסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ: (ד) ונגה כאור תהלה קרבים מידו לו ושם חבנו עזה:

תהילים סח:ח-יז

(ח) אלקים בצאתה לפני עמה בצעדה בשימון סלה: (ט) ארץ רעשה אר־שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל:

דברים כו:ה-ט

(ה) וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמלי אבד אבני וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי־שם לגוי גדול עצום ורב: (ו) וירעו אתנו המצרים ויעונו ויתנו עלינו עבדה קשה: (ז) ונצלע אלה' אלקי אבותינו וישמע ה' את־קלנו וירא את־עוננו ואת־עמלנו ואת־לחצנו: (ח) ויוצאנו ה' ממצרים בגד חזק ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים: (ט) ויבאנו אליהם המקום הזה ויתנו־לנו את־הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:

Deuteronomy 4: 9-10

(9) But take utmost care and watch yourselves scrupulously, so that you do not forget the things that you saw with your own eyes and so that they do not fade from your mind as long as you live. And make them known to your children and to your children's children: (10) The day you stood before your God at Horeb, when said to me, "Gather the people to Me that I may let them hear My words, in order that they may learn to revere Me as long as they live on earth, and may so teach their children."

Nachmanides on Deuteronomy 4:9

[T]his verse, in my opinion, is a negative commandment in which he admonishes [us] severely [as follows]: For, as he stated that we should be careful concerning all the commandments and be heedful to perform the statutes and the ordinances, he again stated: "Only I warn you exceedingly to take heed and guard yourselves very, very much to remember whence the commandments came to you, that you should not forget the Revelation on Mount Sinai, nor all the things which your eyes saw there — the thunderings, and the lightnings, His glory and His greatness and His words that you have heard there out of the midst of the fire. And you should convey all the things which your eyes saw at that glorious Revelation unto thy children and thy children's children forever." ...

The benefit of this commandment is very great. For if the words of the Torah had come to us only through the mouth of Moses, even though his prophecy was verified with signs and wonders, yet if there [were to] arise in the midst of us a prophet or a dreamer of dreams and he were to command us [to do] the opposite of what the Torah commanded us, and he [were to] give us a sign or wonder, then a doubt would enter the people's hearts. But since the Torah reaches us from the mouth of the Almighty to our ears, and our eyes behold that there is no intermediary, we will reject anyone who differs and who casts doubt [upon the words of the Torah] and will declare him to be false.

Deuteronomy 13:1-6

(1) Be careful to observe only that which I enjoin upon you: neither add to it nor take away from it. (2) If there appears among you a prophet or a dream-diviner, who gives you a sign or a portent, (3) saying, "Let us follow and worship another god" — whom you have not experienced — even if the sign or portent named to you comes true, (4) do not heed the words of that prophet or that dream-diviner. For your God is testing you to see whether you really love your God with all your heart and soul. (5) It is your God alone whom you should follow, whom you should revere, whose commandments you should observe, whose orders you should heed, whom you should worship, and to whom you should hold fast.

דברים ד:ט-י

(ט) רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: (י) יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בהר סיני באמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים עלי האדמה ואת בניהם ילמדון:

רמב"ן על דברים ד:ט:א

הכתוב הזה לפי דעתי מצות לא תעשה, הזהיר בה מאד, כי כאשר אמר שנוהר בכל המצות ונשמור החוקים והמשפטים לעשותם, חזר ואמר "רק אני מזהירך מאד להשמר ולשמור עצמך מאד מאד לזכור מאין באו אליך המצות, שלא תשכח מעמד הר סיני מכל הדברים אשר ראו עיניך הקולות והלפידים, את כבודו ואת גדלו ודבריו אשר שמעת שם מתוך האש, ותודיע כל הדברים אשר ראו עיניך במעמד הנכבד ההוא לבניך ולבני בניך עד עולם". ... והתועלת במצוה הזאת גדולה מאד, שאם היו דברי התורה באים אלינו מפי משה בלבד, אע"פ שנבואתו נתאמתה באותות ובמופתים, אם יקום בקרבנו נביא או חולם חלום ויצונו בהפך מן התורה ונתן אלינו אות או מופת יכנס ספק בלב האנשים; אבל כשתגיע אלינו התורה מפי הגבורה לאזנינו ועינינו הרואות אין שם אמצעי, נכחיש כל חולק וכל מספק, ונשקר אותו.

דברים י"ג:א-ו

(א) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: (ב) כייקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: (ג) ונא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר גלכה אחרי אלקים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: (ד) לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אהבים אתה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: (ה) אחרי ה' אלקיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו:

Rabbi Lawrence Hajoiff, Mass Revelation at Sinai An argument for the truth of Judaism. myjew-ishlearning.com

We the Jewish people make such a claim: Millions heard God speak. How could such a claim ever be accepted if it did not occur? At what point in history could any person ever come forward and say, "Hey, Jews your ancestors heard God speak!"

Our national response would have been: "I think we would have heard about it had it really occurred."

This is true whether it happened a hundred, five hundred, or three thousand years ago. The claim is too strong—which may explain why no other religion has ever even attempted to make such a claim of the truth.

Yissachar Yaakovson, Illusions to Mount Sinai in the Bible Maayaot 6, p 121

As long as there was idol worship in Israel, the psalmists ignored mentioning Sinai lest it lead the people into error, but during the Second Temple period, when idol worship in Israel ceased, the author of prayer and supplication was permitted, and even obligated, to mention among the other graces of God also the great hour in which The Torah was given.

Malbim on Malachi 3:22

"Remember the Torah of Moses" - with these words the prophet concluded, and it is was the last prophecy, after which no more prophet would prophesy until the end of time. He informed them that from now on they would no longer hope to achieve God's word through prophecy, they would only remember the Torah of Moses to do everything written in it.

David Frankel, "Judaism Without Sinai?" TheTorah.com (2015). <https://thetorah.com/article/judaism-without-sinai>

This experience of the entire Israelite people secures and guarantees that Moses' laws are the laws of God (Ex. 19:19; 20:19; 24:15—18; Deut. 5:19—30). No parallel event is referenced by any other prophetic book to support the right of the respective prophet to legislate in God's name. No special, dramatic event authenticates the divine source of Samuel's constitution or Ezekiel's laws. Both are based solely upon the prophet's general authority and trustworthiness.

Leviticus 23

15 And you shall count for yourselves, from the morrow of the rest day from the day you bring the omer as a wave offering seven weeks; they shall be complete.

16 You shall count until the day after the seventh week, [namely,] the fiftieth day, [on which] you shall bring a new meal offering to the Lord.

Talmud Bavli Rosh Hashanah 6b

Rabbi Shemaiah taught: Shavuot is sometimes on the fifth of the month, sometimes on the sixth, and sometimes on the seventh. For instance, if both of them are full, it is on the fifth; if both of them are defective, it is on the seventh; if one is full and the other defective, it is on the sixth.

Talmud Bavli Shabbat 86b

Our Rabbis taught: On the sixth day of the month [Sivan] were the Ten Commandments given to Israel. R. Jose maintained: On the seventh thereof

יששכר יעקבסון, רמיזות למעמד הר סיני

במקרא, מעינות ו דף 121

כל עוד היתה קיימת בישראל עבודה-זרה התעלמו משוררי התהלים מהזכרת המעמד הזה פן יביא הדבר את העם לידי טעות, אך בתקופת בית שני כאשר פסקה כליל עבודת איילים ישראל, רשאי ומחוייב בעל תפולה והתחינה להזכיר בין שאר חסדי א-להים גם את השעה הדגולה בה ניתנה התורה

מלבי"ם מלאכי ג:כב

זכרו תורת משה, באשר בדבריו אלה חתם הנביא, והיא הנבואה האחרונה שאחריו לא ינבא עוד נביא וחווה עד עת קץ, הודיע להם שמעתה לא יקוו עוד להשיג דבר ה' בנבואה, רק יזכרו תורת משה לעשות כל הכתוב בה והיא תורם את אשר יעשו

ויקרא כג

טו וספרתם לכם, ממחרת השבת, מיום הביאכם, את-עמר התנופה: שבע שבתות, תמימת תהינה.

טז עד ממחרת השבת השביעית, תספרו חמשים יום; והקרבתם מנחה חדשה, לה'

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ו עמוד ב

דחני רב שמעיה: עצרת, פעמים חמשה, פעמים ששה, פעמים שבעה. הא כיצד? שניהן מלאין - חמשה, שניהן חסרין - שבעה, אחד מלא ואחד חסר - ששה.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פו עמוד ב

תנו רבנן: בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל. רבי יוסי אומר: בשבעה בו